

Förhistoriska aktiviteter vid Eriksberg

Stensättningar i hagmark. Arkeologisk särskild utredning, etapp 1 och 2

Eriksberg 2:5, Svedvi socken, Hallstahammar kommun,
Västmanland

SAU rapport 2012:16

Ulf Celin

SAU rapporter 2012:16
ISSN 1652-9448
©SAU 2012

UTGIVNING OCH DISTRIBUTION

Societas Archaeologica Upsaliensis
Thunbergsvägen 5B, 752 38 Uppsala
post@sau.se
www.sau.se

TEKNISKA OCH ADMINISTRATIVA UPPGIFTER

Länsstyrelsens dnr och datum för tillstånd:

431-387-12, 2012-02-23

SAU:s projektbeteckning: 1125

Uppdragsgivare: Abetong AB, Hallstahammar

Belägenhet

LANDSKAP: Västmanland

LÄN Västmanland

KOMMUN Hallstahammar

SOCKEN Svedvi

FASTIGHET Eriksberg 2:5

RAÄ -

FASTIGHETSKARTBLAD 11G1e Sörstafors NO

KOORDINATER X 6606250, Y 5670000

HÖJD 20-22 m ö h

Undersökningen

TYP AV UNDERSÖKNING: Särskild utredning (etapp 1, 2)

TID I FÄLT: 120411-120416

UNDERSÖKT YTA: 686 m²

KOORDINATSYSTEM: SWEREF 99 NT

HÖJDSYSTEM: RH2000

INMÄTNINGSSYSTEM: RTK-GPS

Personal: Ulf Celin (projektledare) & Fredrik Andersson
(bitr. projektledare)

Fynd förvaras: -

Arkivmaterial: Sänds till ATA

OMSLAGSBILD:

Gränslandet mellan nutid och dåtid. Foto: Ulf Celin, SAU

ALLMÄNT KARTMATERIAL:

©Lantmäteriet Medgivande MS2007/04080

DIGITALA PLANER:

Fredrik Andersson

LEKTÖR:

Åsa M Larsson

TRYCK:

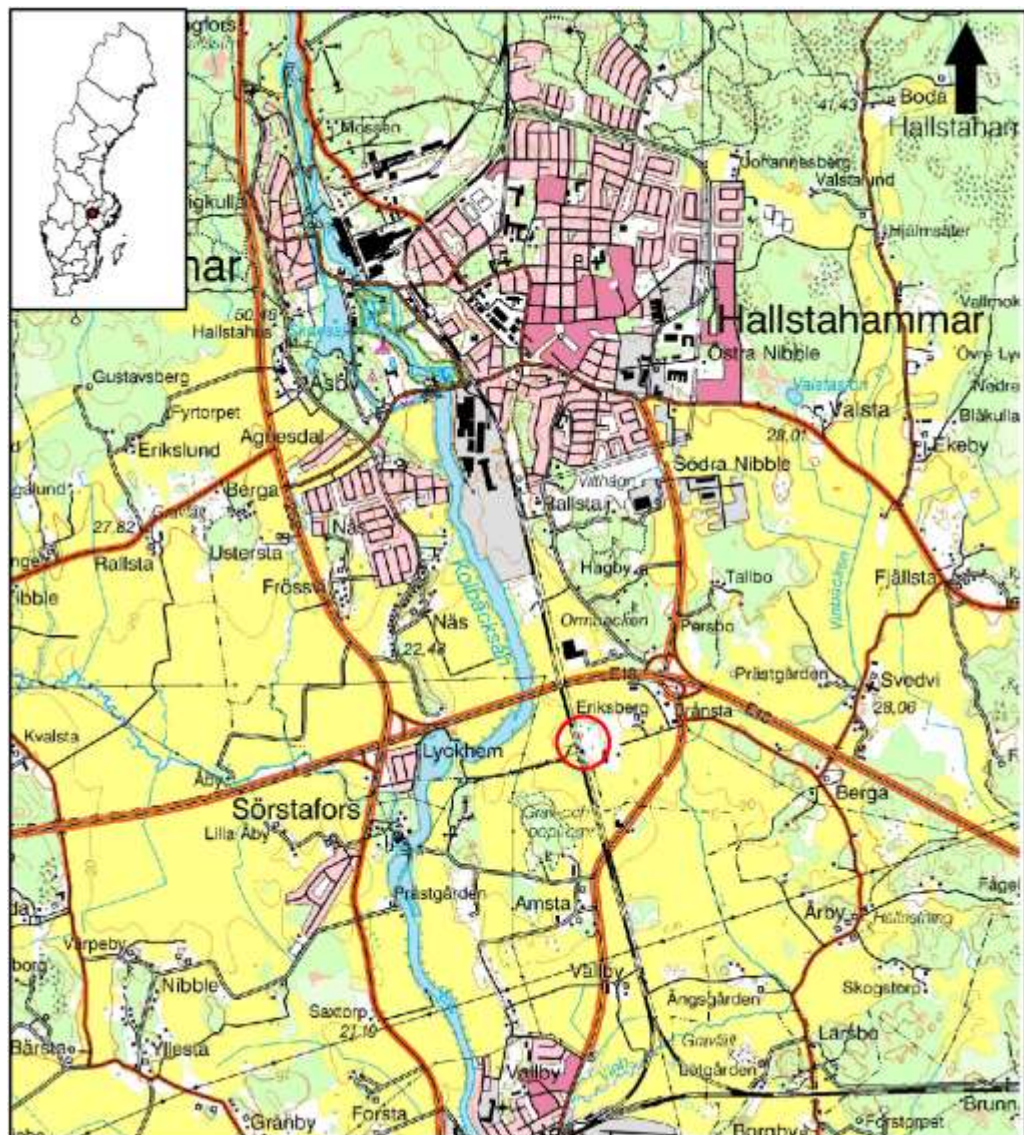
Societas Archaeologica Upsaliensis

Innehåll

Sammanfattning	4
Inledning	5
Undersökningen	5
Antikvarisk bakgrund	5
Topografi och fornlämningsmiljö	5
Tidigare undersökningar	5
Undersökningen	7
Syfte	7
Metod	7
Etapp 1	7
<i>Kartstudie av Ann Lindkvist</i>	7
<i>Inventering</i>	8
Etapp 2	8
Genomförande	8
Undersökningsresultat	8
<i>Stensättningar</i>	11
<i>Övriga anläggningar som tolkas som gravar</i>	15
<i>Övriga anläggningar</i>	17
Utvärdering	18
Referenser	18
Bilagor	19
Bilaga 1: Schaktlista	19
Bilaga 2: Anläggningslista	20

Sammanfattning

Societas Archaeologica Upsaliensis (SAU) har genomfört en arkeologisk särskild utredning (etapp 2) 2012-04-11 – 2012-04-16 och fastslagit att det inom fastigheten Eriksberg 2:5, Svedvi socken, Hallstahammars kommun, finns bevarade fasta fornlämningar av förhistorisk art. Vid inventering samt sökschaktning inom fastigheten har det framkommit tydliga spår av framförallt stensättningar, samt ett mindre antal anläggningar av boplatskaraktär. Resultaten av utredningen kompletterar väl den sedan tidigare kända fornlämningsbilden, där både stensättningar och skärvstenshögar finns i direkt anslutning till nämnda utredningsområde.

Figur 1. Utdrag ur Terrängkartan, undersökningsområdet markerat med röd ring.
©Lantmäteriet Gävle. Medgivande MS2007/04080. Skala 1:50 000.

Inledning

Undersökningen

Abetong AB planerar att expandera sin industri inom fastigheten Eriksberg 2:5, Svedvi socken, Hallstahammar kommun. Länsstyrelsen i Västmanlands län har därför beslutat om en särskild arkeologisk utredning, etapp 1 och 2 (dnr:431-387-12). Till undersökare valdes Societas Archaeologica Upsaliensis. Projektledare och arbetsledare i fält var Ulf Celin, biträdande projektledare var Fredrik Andersson, som också gjorde den digitala bearbetningen. Kartstudierna som ingick i etapp 1 utfördes av Ann Lindkvist.

Antikvarisk bakgrund

Topografi och fornlämningsmiljö

Utredningsområdet ligger i Eriksbergs industriområde mellan E 18 och järnvägen, sydost om tätorten Hallstahammar. Hagmarken som ska tas i anspråk har tidigare använts som betesmark åt nötkreatur. Strax väster om järnvägen flyter Kolbäckån i nordsydlig riktning. Åkrar och betesmark finns i anslutning till fastigheten. Nivån är ca 20 meter över havet. Inom den aktuella fastigheten finns det ett antal registrerade fornlämningar. Två av dessa har sannolikt schaktats bort i samband med byggandet av betongindustrin 1989. Dels är det en skärvstenshöj (Svedvi 264:2) och en eventuell stensättning (Svedvi 266:1).

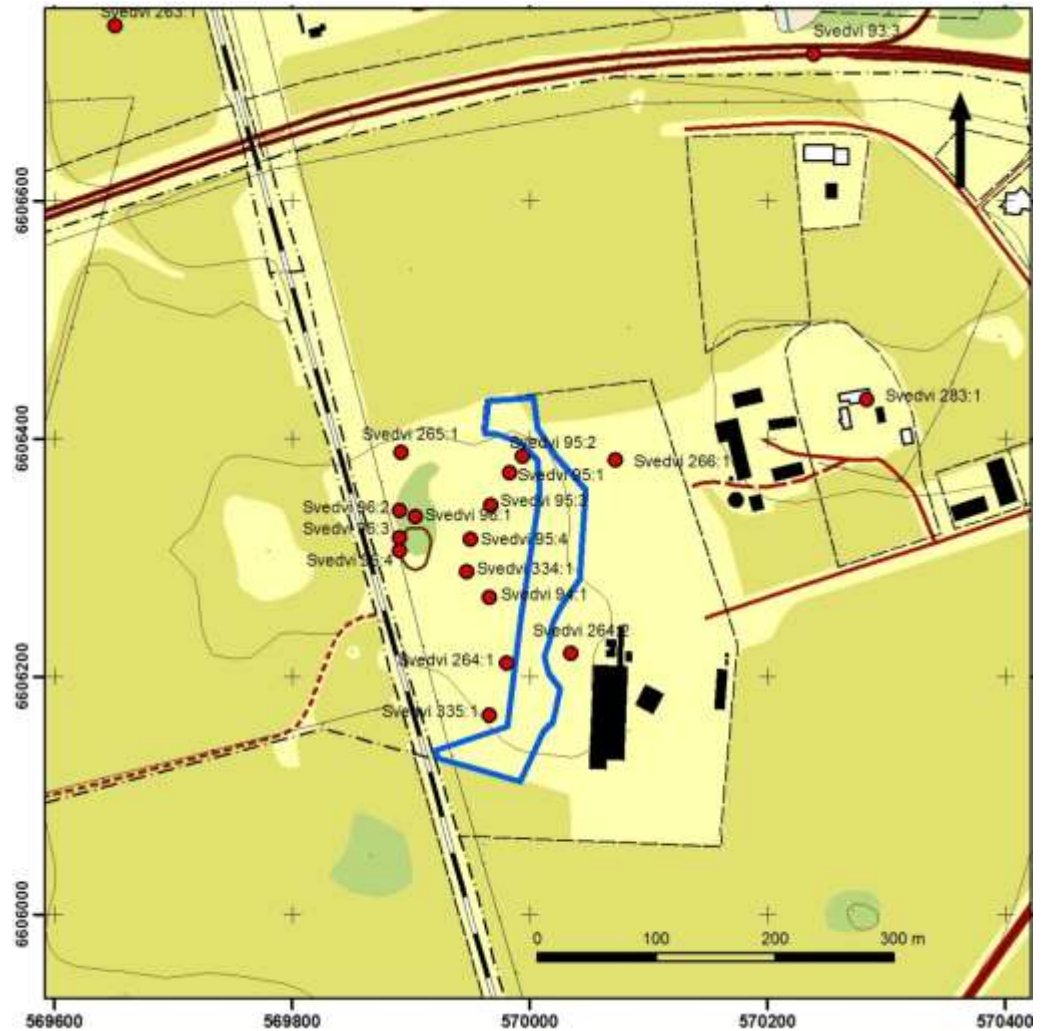
I hagmarken väster om fastighet Eriksberg 2:5, men utanför utredningsområdet på (fig 2), finns det ett stort antal registrerade fornlämningar från bronsålder/äldre järnålder med skärvstenshöjgar (Svedvi 94:1, 95:4 och 264:1), stensättningar (Svedvi 95:1 och 95:3) samt hållristningar i form av älvkvarnsförekomster (Svedvi 95:2, 334:1 och 335:1). Ytterligare västerut i hagmarken ligger tre stensättningar och två älvkvarnsförekomster, varav en älvkvarnsförekomst med en avlång svängd fördjupning (Svedvi 96:4). En väg som finns utsatt på kartmaterial från 1700-talet löper ännu idag synligt genom utredningsområdet och fortsätter vidare åt väster i hagmarken. Idag är denna väg bruten av järnvägen.

Tidigare undersökningar

Knappt en kilometer åt nordost, i Södra Nibble, har det utförts två arkeologiska utredningar. Vid utredningen år 1989 i Södra Nibble industriområde framkom en stor mängd fornlämningar, bl.a. ett större sammanhängande fornlämningskomplex med gravar och boplatslämningar från bronsålder och/eller äldre järnålder (FMIS Svedvi 38:1). På grund av fornlämningarna skedde ingen exploatering av området (Svedberg 1996), förutom en mindre del i anslutning till det befintliga industriområdet i norr (Åhlström 2007).

I samband med ett planerat räddningsövningsfält gjordes år 1989 och 1990 en arkeologisk utredning (kart- och arkivstudier, fältinventering och fosfatkartering)

och även då framkom fornlämningar i form av gravar, stensträngar, ytor med skörbränd sten, boplatslägen etc. (Wilson 1991, uppgifterna är hämtade ur Svedberg 1996). Även här skedde ingen exploatering av marken. I samband med bl.a. den planerade motorvägen (E18) undersöktes i början av 1960-talet två områden med företrädesvis gravar (Svedvi 93:3 och 93:4), men även bl.a. skärvtenshögar påträffades inom Svedvi 93:4 (FMIS).

Figur 2. De kända fornlämningarna i närområdet inprickade på fastighetskartan. Samtliga ligger i Svedvi socken. Undersökningsområdet är markerat med en blå linje.

Undersökningen

Syfte

Utredningens syfte var att ta fram besluts- och planeringsunderlag för samhällsplanering och eventuella kommande arkeologiska undersökningar. Målsättningen var att klargöra om det i området fanns fornlämningar som inte var tidigare kända.

Metod

Utredningen delades in i två etapper. Etapp 1 inbegrep en mindre kartstudie av äldre kartmaterial i syfte att lokalisera eventuella byggnader, hägnader mm från historisk tid. Därefter skulle en fältinventering genomföras i syfte att lokalisera fornlämningar synliga ovan mark, samt lämpliga lägen för boplatzlämningar. Etapp 2 innefattade maskingrävda schakt som placerades utifrån vad steg gett vid handen, med syfte att identifiera eventuella anläggningar under marknivå. Målsättningen var att schakta omkring 5 % av den aktuella ytan vilket motsvarar omkring 650 m². Maskinschaktningen görs skiktvis ned till steril nivå.

Etapp 1

Kartstudie av Ann Lindkvist

Undersökningsområdet är beläget på mark som under historisk tid hört till byn Brånsta vars bytomt legat cirka 500 meter bort i ÖNÖ riktning. Den äldsta kartan över byn, en geometrisk avmätning från 1650, finns tyvärr inte tillgänglig digitalt hos Lantmäteriet. De följande kartorna, en geometrisk avmätning från 1729 och en storskifteskarta från 1778/79, visar en relativt oföränderlig bild (Lantmäteriakter: T57-8:1, 19-HAA-39). Undersökningsområdet har varit ett impediment i åkermarken, sannolikt utnyttjat för bete. En väg som löpt snett över impedimentet i sydvästlig-nordostlig riktning finns utmarkerad på kartorna från 1700-talet och den Häradsekonomiska kartan. Gården Eriksberg, belägen cirka 300 meter öster om undersöknings-området, har tillkommit som avgärda till Brånsta någon gång under 1800-talet och finns tidigast dokumenterad på Häradskartan från 1905-11 (Lantmäteriakter: J112-74-1).

Kartor

Akt-beteckning	Enhet/blad	Typ	År	Arkiv
T57-8:1	Brånsta	Geometrisk avmätning	1729	Lantmäteristyrelsen
19-HAA-39	Brånsta	Storskifte	1778/79	Lantmäterimyndigheten
J112-74-1	Kolbäck	Häradsekonomisk karta	1905-11	Rikets allmänna kartverk

Inventering

Hagmarken hade fram till den arkeologiska utredningen varit i arrendebruk för nötkreatur. Platsen bestod i norr och söder av vad som tolkas som äldre, idag outnyttjad odlingsmark. Här var marken plan och den i övrigt för platsen så karakteristiska stenen saknades i det närmaste helt vilket talar för att den i något skede rensats från sten. Dessa ytor låg i gränsen för 20-meterskurvan. På ytorna ovan denna kurva, i de centrala delarna av undersökningsområdet (UO), återfanns en mängd moränsten liggande på och i jorden. Det var också här de arkeologiska lämningarna påträffades.

Efterhand som en förståelse för det lokala landskapet växte fram blev det uppenbart att det på UO och direkt väster härom, fanns ett antal synliga strukturer som alla kommit att tolkas som övertorvade och tydliga stensättningar. De var alla (utom de som senare skurits av anläggandet och användandet av markvägen) runda i sin form (mellan 8 och 11 m) och avtecknade sig som svagt konvexa i ytan (mellan 0,2 och 0,4 meter höga). A360 och A334 påträffades invid höjden på den mellersta delen av området, medan A378 och A858 låg ca 15 m söder om dessa. A687, A702 och A717 låg direkt söder om markvägen (se fig 3). Dessutom gick det att skönja ytterligare ett par stensättningar väster om A702, men dessa låg utanför UO.

Etapp 2

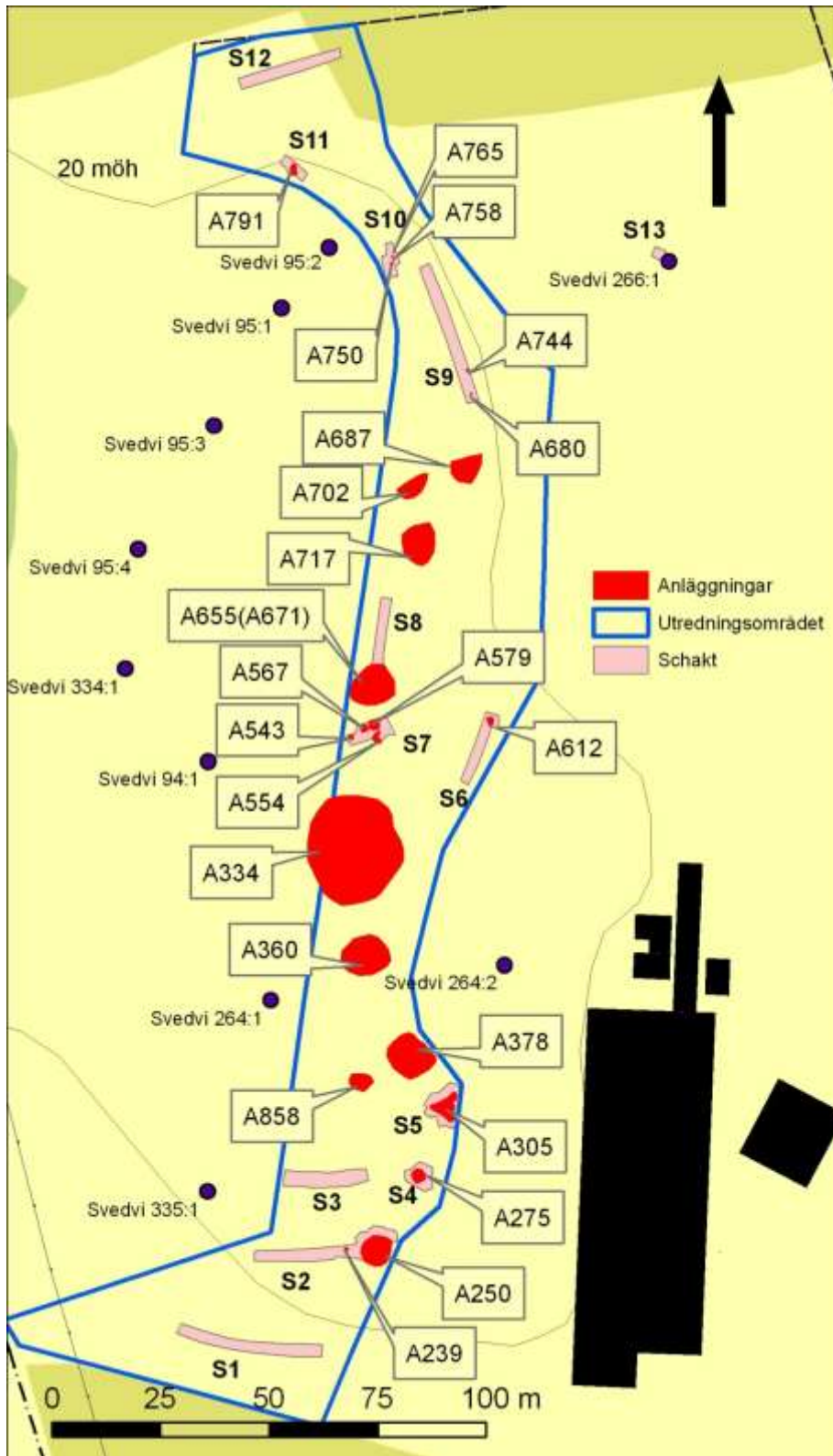
Genomförande

Fältarbetet utfördes mellan den 11 – 16 april 2012. Sökschakten utfördes med larvburen grävmaskin med planskopa och rototilt.

Sökschakt drogs spritt över UO och dessa följde i mångt och mycket terrängens utformning. I de flacka områdena lades schakten i öst-västlig riktning medan de lades i nord-sydlig riktning i de mer kuperade delarna. Schaktbredden var ca 2,30 m. Längden varierade beroende på hur terrängen gestaltade sig och vilka anläggningar som framkom. Sammantaget öppnades 13 schakt om sammanlagt 686 m² (fig 3).

Undersökningsresultat

Ett av undersökningsområdets flackare partier återfanns i söder. Initialt uppfattades denna yta som lämplig för boplatsslämningar. I de schakt som drogs här påträffades emellertid inga lämningar som kunde stödja en sådan tes (fig 3). Något längre norrut steg terrängen svagt, samtidigt som antalet större stenar liggande i både steril och matjord och som var utan tillhörande anläggningskontext ökade markant (fig 4). Det är intressant att det sydligaste schaktet (1) helt saknade större stenar i fyllningen och i sterilen vilket också gäller för schakt 2 i dess västra del. Däremot fanns en mängd sten liggande i det följande (schakt 3) både i matjorden och i sterilen. Antalet sten synlig i ytan var här inte stort, men däremot ytterligare lite längre norrut ökade antalet sten i ytan märkbart.

Figur 3. De 13 schakten tillsammans medstensättningarna/gravarna markerat i rött.

I den sydöstra östra delen av UO framkom vid schaktningen tre större stenkonzentrationer liggande på sterilen som tolkats som gravkonstruktionen (A250, A275, A305 i schakt 2, 4 och 5) och en mindre i sterilen nedsänkt stenpackning (A239 i schakt 2) (fig 3). Det är oklart om denna representerar en grav. Som nämndes ovan stiger marknivån i denna del samtidigt som den synliga stenen ökar markant. I detta parti schaktades inte, samtidigt som inventeringen gav vid handen att det fanns stensättningar dolda under matjorden. Dessa ytligt synliga stensättningar mätts in som A334, A360, A378 och A858.

I den centrala delen av UO, i ett flackare parti på norra sidan av höjden (norr om A334) drogs schakt 6, 7 och 8 (fig 3). I schakt 7 och 8 påträffades stensättningar av varierande storlek (A543, A554, A567, A579 och A655). Intressant i sammanhanget är att dessa ligger koncentrerade intill höjden och att stenen i matjord och steril avtar i antal ju längre ifrån denna man kommer. I schakt 6 som löper i nordsydlig riktning i den östra kanten av UO påträffades det bara sten i den norra delen och då huvudsakligen i en mindre koncentration (A602). Denna del av UO är något flackare och skulle kunna anses vara en yta varpå man skulle kunna påträffa boplatslämningar. Några sådana kunde emellertid inte ses i de schakt som öppnades upp. Däremot finns det ytterligare lite norrut väl avgränsade, runda och i ytan konvexa stensättningar, klart synliga i markytan (A687, A702 och A717) (fig 3, 6). Dessa är huvudsakligen koncentrerade till kanten av den äldre markvägen.

Viktigt att nämna här är att det också finns flera möjliga stensättningar som avtecknar sig i ytan, direkt norr om UO i höjd med markvägen. I denna del fanns en sentida dagvattenbrunn/avlopp i en markerad sänka nedsatt. Det är intressant att notera att det längs sidorna ner mot denna brunn fanns ett stort antal stenar synliga i ytan. Huruvida dessa har framkommit i samband med att det här har stått vatten och korna som tidigare betade i hagen trampat runt när de använde platsen för att dricka, eller om de medvetet placerats här av människor är inte klarlagt.

Den norra delen av UO var både relativt smalt och mycket kuperat med en hel del sten synlig i ytan. I schakt 9 påträffades en möjlig härdrest (A680) och en mindre koncentration av sten (A744). I det mindre schaktet (10) framkom två förmodade härdbottnar (A758 och A765) samt en mindre, i sterilen nedsänkt stenpackning (A750). I slänten ner mot UO norra begränsning öppnades ett mindre schakt (11). I detta framkom en koncentration av sten (A791) intill en större markfast sten. Huruvida denna representerar en grav eller bara är en konsekvens av släntens överflöd av sten är oklar. Dock bör påpekas att det bara är ett fåtal meter till den registrerade fornlämningarna (stensättning Svedvi 95:1 och skålgrop Svedvi 95:2). Längst i norr öppnades ett schakt (schakt 12) i öst-västlig riktning. Detta var helt tomt på anläggningar och sten. En intressant iakttagelse är att detta schakt, precis som schakt 1, drogs i ett flackt parti av UO.

Slänten ner mot det nordligaste schaktet var mycket tydligt. Längs stora delar av denna slänt fanns det i det närmaste som en packning av sten. En möjlig förklaring till denna sten skulle kunna vara att den är medvetet ditlagd för att manifesteras inträdet till höjdens stensättningar.

Figur 4. Den norra markerade slänten med sten synlig i ytan. Från V. Foto: Ulf Celin.

Ett uppdrag inom ramen för undersökningen var att undersöka om det var möjligt att hitta den förmodat förstörda/bortschaktade stensättningen Svedvi 266:1 som överlagrats av fabriken's gårdsplan i den norra delen av fastigheten. Ett mindre schakt öppnades upp och i botten fanns det inga spår efter stensättningen. Istället blev det uppenbart att det i sen tid påförda bärlagret låg direkt mot den sterila leran, vilket innebär att man sannolikt schaktat bort den ursprungliga markhorisonten och därmed stensättningen i samband med att gårdsplanen anlades.

Stensättningar

Som framgått av texten ovan finns det ett antal anläggningar som bara är tolkade utifrån hur de avtecknar sig igenom grästorven. Utöver dessa anläggningar var det också ett antal som schaktades fram helt eller delvis och som har tolkats som stensättningar. I det följande kommer dessa att kort redogöras för.

A250

Denna omfattar en större stensättning med bevarad kantkedja. Graven är enbart delvis framschaktad (fig 7). Omkretsen är beräknad till ca 7,6 m. Stensättningen har en konvex form. Höjden uppskattas till 0,2-0,3 m. Kantkedjans stenar är ca 0,2-0,25 m stora. I den framschaktade delen är det synbart att kantkedjan delvis är skadad.

A275

Består av en större väl avgränsad stensättning som har en rund form (fig 8). Anläggningen är helt framschaktad även om grästorven lämnades kvar på toppen. Omkretsen är 3,1 m. Höjden på konstruktionen är ca 0,30-0,40 m. Stenarna är ca 0,35 m stora i sin yttre begränsning. Omfånget på stenen innanför begränsningen består huvudsakligen av lite mindre stenar.

Figur 5. Schakt 13 med lagerföljden synlig i profilen. Från S. Foto: Ulf Celin.

Figur 6. Exempel på övertorvade stensättningar (A687 och A702) invid markväg. Från Ö. Foto: Ulf Celin.

Figur 7. A250. Stor konvex stensättning med kantkedja, delvis framschaktad. Från SV. Foto: Ulf Celin.

Figur 8. A275. Rund stensättning, ca 3,1 m i omkrets. Från Ö. Foto: Ulf Celin.

Figur 9. A305. Triangulär stensättning. Från SO. Foto: Ulf Celin.

A305

Stensättningen omfattar en större väl avgränsad packning av sten som är helt framschaktad (fig 9). Dock lämnades grästorven kvar på den inre, centrala delen av anläggningen. Formen på stensättningen är triangulär och dess mått är 6,7 x 7,0 m. Stenarnas storlek är ca 0,30-0,35 m stora i ytterkanterna. I den centrala delen skymtar några större stenar genom grästorven.

A655 (A671)

Denna anläggning omfattar en större stensättning som ligger placerad i övergången mellan en relativt horisontell yta och ett svagt uppförslut. Stensättningen är delvis framschaktad (fig 10). En svagt rundad yttre begränsning var möjlig att skymta genom den del som schaktades fram. Utifrån begränsningen och den konvexa förhöjningen i grästorven beräknas omkretsen till ca 9,7 m.

Figur 10. Stensättning A655. Den del som schaktades fram mättes in som A671. Från N.
Foto: Ulf Celin.

Övriga anläggningar som tolkas som gravar

En typ av anläggningar som utkristalliserats i samband med utredningen är ett antal väl avgränsade mindre stensättningar. Deras gemensamma drag är att de inte är större än ca 2,50 m i diameter, är väl avgränsade och innehåller sten med en storlek på 0,10-0,20 m storlek. Kategorin omfattar A543, A554, A567 och A579 (fig 11). Även om A554 inte är helt framschaktad och är störd av en recent dumpning är den förhållandevis lik de övriga i denna kategori.

En annan variant av anläggningar omfattar mindre, väl avgränsade gropar med sten i den övre fyllningen. A239, A744 och A750 ingår i denna kategori (fig 12). Dessa består av en tydlig övre packning av ca 0,10 m stora stenar och nedgrävningens yttre begränsning överensstämmer storleksmässigt (ca 0,60 x 0,70 m). Funktionen kring dessa är oklar men med tanke på UO övriga gravkonstruktioner skulle även dessa möjligen kunna tolkas som gravar.

A 791 bestod av en koncentration av sten som påträffades intill en större markfast sten.

Figur 11. Det öppna schaktet med A543, A554, A567 och A579. Fredrik Andersson dokumenterar. Från Ö. Foto: Ulf Celin.

Figur 12. Grop A239 med stenpackning. Foto: Ulf Celin.

Övriga anläggningar

Utöver stensättningar har ett mindre antal lämningar av boplatskaraktär framschaktats i den norra delen. A680, A758 och A765 tolkas som härdrester och skulle kunna knytas till mat- eller värmehantering vid boplatsaktiviteter (fig 13). Men de skulle även kunna representera resterna efter samma aktiviteter för herdar som rår om boskapsskötsel.

Figur 13. Härdrester A758 och A765. Från S. Foto: Ulf Celin.

Utvärdering

Kartstudien gav vid handen att impedimentet i undersökningsområdet (UO) främst använts som betesmark under historisk tid, med en väg snett över i SV-NO riktning belagd till åtminstone 1700-tal. Inventeringen visade att norra och södra delen av UO verkade vara rensad från sten, medan moränstenen låg kvar i de centrala något högre delarna (över 20 m ö h). Det fanns inom UO ett antal strukturer synliga i markytan som tolkades som övertorvade stensättningar.

Resultaten från undersökningen visar att ytan för den planerade exploateringen innehåller fyra helt eller delvis framschaktade större stensättningar (gravar). Ytterligare fyra framschaktade mindre stensättningar tolkas här som möjliga gravkonstruktioner. Även de framkomna groparna med stenpackningar i ytan tolkas som sannolika gravar. Utöver dessa upptäcktes i inventeringen ytterligare sju övertorvade stensättningar. Förutom i de lägre liggande partierna längst i söder och längst i norr är stensättningarna spridda över hela UO.

Utöver stensättningar har endast tre lämningar som inte direkt kan kopplas till gravaktiviteter framschaktats. De är tolkades som härdrester och kan ses i kontext av att tillhöra boplatsaktiviteter eller möjligen herdeverksamhet.

Det hålls också för mycket sannolikt att ett flertal okända stensättningar förstörts i samband med att betongfabrikens gårdsplan anlagts. Dels gäller det som ett faktum beträffande Svedvi 266:1 som idag helt saknas och möjligen skärvstenshögen Svedvi 264:2. Det gäller sannolikt även i den sydöstra delen där de tre stensättningarna A250, A275 och A305 ligger i direkt anslutning till gårdsplanen.

Groparna som var packade med sten i ytan samt de mindre stensättningarna, lär vara flera till antalet än de som schaktats fram. Med stor sannolikhet finns det även fler övertorvade stensättningar med diametermått 9-12 m, än de som upptäcktes i samband med utredningen.

Referenser

- Svedberg, Åsa. 1996. *Södra Nibble. Arkeologisk utredning. Södra Nibble industriområde. Hallstabbammars kommun. Västmanland*. Riksantikvarieämbetet Arkeologiska Undersökningar, UV Uppsala Rapport 1996:17.
- Wilson, Lars. 1991. *Arkeologisk utredning. Västmanland, Svedvi socken, Södra Nibble, Hallstabbammars kommun*. Riksantikvarieämbetet Rapport.
- Ählström, Jan. 2007. *Nibble industriområde. En stensträng och en möjlig grav. Förundersökning RAÄ 38 och 39. Hallstabbammar-Nibble 1:131, Svedvi socken, Västmanland*. Kulturmiljövård Mälardalen Rapport 2007:33.

Bilagor

Bilaga 1: Schaktlista

Nr	Djup (m)	Anläggningar/Fynd	Kommentar
(1) 200	0,30	F213	
(2) 214	0,30	A239, A250	
(3) 398	0,20		Större stenar i schaktet
(4) 265	0,30	A275	
(5) 285	0,30	A305, F304	
(6) 602	0,30	A612	
(7) 589	0,30	A543, A567, A554, A579	
(8) 622	0,30	A655 (671)	Större stenar i schaktets norra del
(9) 734	0,30	A680, A744	
(10) 773	0,20	A750, A758, A765	
(11) 805	0,20	A791	
(12) 784	0,30		
(13) 854	0,80		Letade efter Svedvi 266:1

Bilaga 2: Anläggningslista

Nr	Tolkning	Storlek Längd/bredd/diam.	Kommentar
A239	Grop	Omkrets 0,80 m	Stenpackning i dess yta.
A250	Stensättning med kantkedja	Omkrets 7,60 m Höjd 0,20-0,30 m	Enbart delvis framschaktad. Inte undersökt.
A275	Stensättning	Omkrets 3,10 m Höjd 0,30-0,40 m (fr. steril)	Helt framschaktad.
A305	Stensättning	6,70 x 7,00 m Höjd 0,40-0,50 m fr. steril)	Triangulär form.
A334	Stensättning	Omkrets ca 22 m	Inte framschaktad.
A360	Stensättning	Omkrets ca 11 m Höjd ca 0,40 m	Inte framschaktad. Tydlig centrumsten.
A378	Stensättning	Omkrets ca 10 m Höjd ca 0,35 m	Inte framschaktad.
A543	Stensättning	Omkrets 1 m Höjd ca 0,10 m	Helt framschaktad. Väl avgränsad i ytan. Sju stenar i en krans och en centrumsten.
A554	Stensättning	Oregelbunden form. Ca 2,30 x 2,30 m framschaktad. Höjd ca 0,10 m	Enbart delvis framschaktad. Störd av recent dumpning.
A567	Stensättning	Omkrets 1,50 m Höjd ca 0,10 m	Väl avgränsad i ytan.
A579	Stensättning	Omkrets ca 2,30 m Höjd ca 0,10 m	Störd av recent dumpning.
A612	Avgränsad samling av sten.	2,10 x 1,20m	Inte undersökt.
A655	Stensättning	Omkrets ca 9,7 m Höjd ca 0,30-0,40 m	Inte framschaktad mer än den inmätta A671
A671	Stensättning	Se A655	Den framschaktade delen av A655
A680	Härdrest	0,50 x 0,30 m	Inte grävd. Dock delvis störd i samband med schaktningen
A687	Stensättning	Omkrets ca 7,7 m Höjd ca 0,15-0,20 m	Inte framschaktad. Delvis störd av markväg.
A702	Stensättning	Omkrets ca 8 m Höjd ca 0,10-0,20 m	Inte framschaktad. Delvis störd av markväg.
A717	Stensättning	Omkrets ca 9 m Höjd ca 0,15 m	Inte framschaktad.
A744	Grop	0,50 x 0,30 m	Stenpackning i dess yta.
A750	Grop	Omkrets ca 0,60 m	Stenpackning i dess yta.
A758	Härdrest	Omkrets 0,40 m. Djup 0,08 m	Undersökt.
A765	Härdrest	Omkrets 0,40 m. Djup 0,05 m	Undersökt.
A791	Grav markerad av sten	2,40 x 1,40 m	Inte undersökt. Består av sten (ca 0,4-0,7m) intill stenblock
A858	Stensättning	Omkrets 5 m Höjd ca 0,20 m	Inte framschaktad.

